

סטאלין היה יהודי ספרדי!

הם יושבים במשרדיהם, הם יושבים בכנסים ובמוסדות המימון, הם יושבים בסוכנויות הידיעות והם יושבים במערכות העיתונות

הגדולים... אבל אין להם כל עניין במישרות-ייצוג מחוסרות-מישקל, כמו נשיא-מדינה או מלכים, והם מעדיפים להיות שרים ופקידים בכירים."

מי הם אלה, השולטים שילטון של-מש בעולם ומלוואה היהודים, כמובן, כך, לפחות, סבור הכומר הפולני מיכאל פוראדובסקי. והוא לא סתם

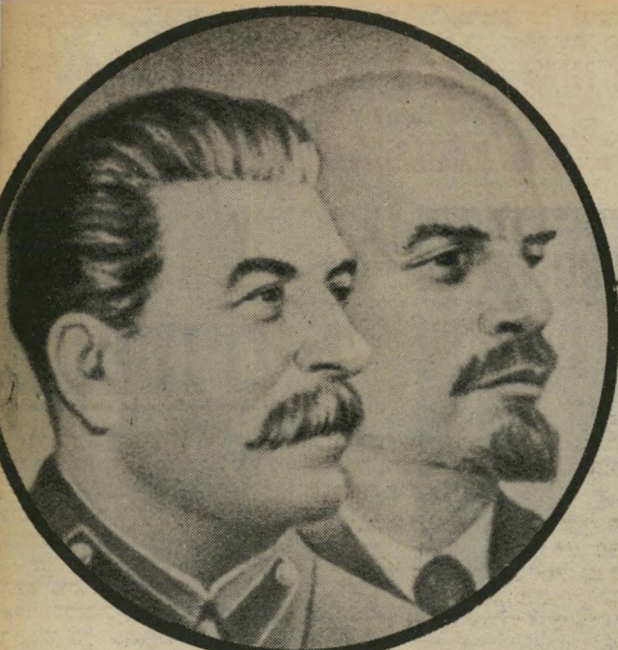
שני יהודים אשכנזים וגוי גמור אחד

לזוהי הדמויות המרכזיות בכתבתו מוכתרת-הסדרה של הכומר הפולני הן טרזק, מארכס וסטאלין. הקשר בין העובדות ההיסטוריות לעובדות-כביכול שהעלה מיכאל פוראדובסקי מתמצה בשתי נקודות בלבד: טרזקי ומארכס אכן היו יהודים, ואפילו יהודים אשכנזים. אבל בזה מסתיים כל דמיון בין העובדות ההיסטוריות וההיפותזה הפולנית. ואלה הן העובדות:

● **טרזקי**, ליאן (1879-1940) נולד כלייב וידוביץ ברוסשטיין, הוגלה על-ידי שילטונות הצאר בגיל 19 לס'ביר, בעוז פעילות מהפכנית, נמלט לרוסיה האוטוטרית וייסד בה את העיתון פראוודה (האמת). הוא שב לרוסיה ערב מהפכת אוקטובר 1917 והיה הקומיסר לענייני-חוץ (שר-החוץ) בממשלת לנין הראשונה ולאחר מכן, שרה-מלחמה, שהציל את רוסיה מפלישת אייבני המהפכה. הוא החמיץ את ירושת לנין (בעת מותו של לנין בילה טרזקי בבית-הבראה בדיר הקוזק) והורה על-ידי סטלין, שממנו ברח לתורכיה, לצרפת, לנורווגיה ולבסוף למכסיקו. במכסיקו השיגה אותו ידו הארוכה של סטאלין, כאשר רוצח-שכיר, ידיד המישפחה בכיכול, רצח אותו ברקע של קרח.

● **מארכס**, קארל (1818-1883) יליד גרמניה ובנו של רב, עיתונאי לפי מיקצועו, הנחשב יחד עם פרידריך אנגלס, שעימו פרסם בגיל 29, את המאניפסט הקומוניסטי, אבי הקומוניזם. מארכס, שהוציא לאור, 20 שנים יותר מאחור, את ספר היסוד שלו, הקאפיטאל, היה נשוי לאשה אמידה, אך לא בנו של אליהו-הן כלשהו. הוא נדר רוב ימיו, עקב הלחצים שהפעילו עליו בשל פעילותו הפוליטית, הוא עבר מגרמניה לפאריס, ומשם לבריסל ודתיישב לבסוף בלונדון, שבה נפטר ונקבר.

● **סטאלין**, יוסף ויסריונוביץ (1879-1953) נולד כסיפיליס הגרמנית כיוסף ברוזאשווילי, בנו של סנדלר ותלמיד הסמינר התיאולוגי לכמרים, שיצא מדר מאוד לתרבות רעה. הוא הוגלה לסיביר בגיל 24, לפני המהפכה נעצר שמונה פעמים הוגלה שבע פעמים ונמלט שש פעמים. הוא היה לעוזרו הקרוב של לנין, ואחרי המהפכה, שבה מילא תפקיד נכבד בהדיפת הפולשים האנטי-מהפכניים, מונה לראשונה למישרה ממלכתית כמפקד-המדינה, ממישרה זו עלה, עד מותו, והיה לשליט הכל-יכול של ברית-המועצות, תוך טיהור הדמים של מתנגדיו בשנות ה-30 ונצחונות על המולשים הגרמניים בשנות ה-40.

סטאלין עם לנין

המתחרה על הירושה היה בבית-הבראה

כומר פולני, אלא כומר פולני היושב בוואטיקן, והמפרסם את ריעותיו בריבעון דוספאסטרש פולסקי זאגראניקה (הכומר הפולני בחו"ל). לרגל יום מותו ה-100 של קארל מארכס פירסם פוראדובסקי, בגיליון האחרון של הריבעון, כתבה ארוכה המגלה, מנתחת ומתארת את קשר המאה: היהודים נגד העולם כולו. וזה הולך כך: התלמידים האמיתיים של מארכס הם הטרזקיסטים, שהם, כולם, גם יהודים וגם בני הבורגנות העשירה ולדעת הכומר, בריקו כמו קארל מארכס עצמו, שאותו הפך לאב עשיר, וגשוי לבת של איל-ממון מוול (סטרטו).

המרצע מן השק

אד הטרזקיסטים-היהודים לא הסתפקו בכך, כתרו ברית, עם-בני השטן, הבונים החופשיים, וחוגי הונו הגדול, וכך הם מנסים להגשים את חלומם של מארכס, להקים קומוניזם, שבו יהיה הכל — מלבד היהודים עצמם — בעלות היהודים.

בריוק כפי שהיה בימי שילון יוסף בריעקב במצריים, מוסיף הכותב המאיר אירועים היסטוריים מזוהר לגמרי. אחרי פגז כזה לא נשאר עוד הר לומר, אבל פוראדובסקי אומר את זה הלא בכל זאת, היה מי שני להילחם בטרזקיסטים. היה זה יו סטאלין, אבל, רגע, רגע, רגע. האמת היא שסטאלין לא ה-אנטישמי, הוא רק שנא טרזקיסטים וזה לגמרי לא פשוט, כפי שמגד הכומר הפולני, העלול, עם פרסו דבריו, להפוך מפורסם כמעט כמו כומר פולני אחר ברומא, האפיפיור יח פאולוס השני. ומדוע שנא סטלין את הטרזקיסטים? לאו דווקא מפני שהם מנסים להשתלט על העולם. סטלין שז אותם, כי הוא שנא את טרזקס, ומדוע הוא שנא את טרזקס? כי טרזקס היה יהודי אשכנזי. ועתה יוצא המרצע מן השק: האם היה גולה מיכאל פוראדובסקי, שג סטאלין היה יהודי, אלא מה, הוא היה יהודי-ספרדי, וכאשר ליהודי-ספרדי עסק עם יהודי אשכנזי...

היא הציעה פרס של 500 דולר לכו מי שיחזיר את הכלב. **יותר מאהבת-גבר.** ארנה לי: מצאה מנוחה לנפשה, המשיכו בחיפושם קרחתנים בירושליו ובסביבתה. באחד הערבים קיבלו טלפון אנונימי וקול גברי אמר לו מעבר לקו. "מישהו שאת מכירה לקו את הכלב שלך בתוך מכונת ונס? איתו לתלאיבי, שם שיחרר אותו. חבי על הכסף שלך ועל כל המודעו בירושלים. הכלב לא שם". ארנה שאלה את האלמוני מניין הוא יודע כל זאת, והוא ענה שאינו יכו לומר יותר, כי הוא עלול להיפגע וא טרק את הטלפון. למחרת נסעה ארנה לתלאיבי והחלה בחיפושם ברחובות ובשפת הים. היא הסתובבה במשך שעות חיפשה בצער-בעלי-חיים, מסר מודעות בעיריית תלאיבי, ושבו — ללא תוצאות. בתלאיבי פגשה בכתבת העולם הזה נעמי ארווה, כשהיא עצובה ומיואשת, וגילתה שהיא אינה אוכלת ואינה ישנה מאז נעלם כלבה האהוב. ארנה היא חובבת-חיות מושבעת אחרי סיום שירותה בצה"ל, כמשיקיו סעד, היא נסעה לאנגליה ועבדה בחוות-סוסים. כשחזרה מאנגליה עבדה באילוף-כלבים במושב ריאל. היא התכוונה לנסוע לארצות-הברית, כדי ללמוד אילוף כלבים לעזורים, אבי (חמשך בעמוד 38)

אותה פתוחה, כדי שהכלב ייכנס בעקבותיה. עברה רבע שעה והכלב איננו. ארנה יצאה מביתה לחצר, שרקה לכלב, פנתה לשכנים ושאלה אם מישהו ראה אותו. איש לא ראה את הכלב. הוא פשוט נעלם. ארנה הסתובבה ברחובות ירושלים עד אור הבוקר, ואז ניגשה לצער-בעלי-חיים בשועפא וגם בעטורות, אך לכלב לא היה זכר. **פרס 500 דולר.** ארנה לייל קיבלה ארנה לפני שלוש שנים, מחברה שהתגוררה בנווה-אילן, אשר בפרוודור ירושלים, ליד אברגוש. ארנה היתה אז במשבר וחברתה נתנה לה את הגור הקטן, שהיה אחד מעשרה גורים באותה המלטה, כדי לנחם אותה. הכלכלב היה קטן וחלש מכולם. הוא הלך בקושי ואכל ביישיבה במשך ארבעת החודשים הראשונים. ארנה טיפלה בכלב במסירות, לקחה אותו כל שבוע לרופא וטרינר, שממנו קיבל הכלב וריקות לחיוק. כאשר הבאיו לייל, הפך לכלב יפה-תואר וחסון. ארנה לקחה את הכלב איתה לכל מקום והוא היה חברה הנאמן ביותר. עתה, משנעלם לייל, הסתובבה ארנה עם תמונתו, חילקה אותה לכל הרופאים הווטרינרים בירושלים, פירסמה מודעות בעיתונים וברדיו והדביקה מודעות עם תמונת הכלב בכל שכונות ירושלים.

מבחינה רפואית, טיפלו בו שלושה רופאים. ר"ד ולדימיר קריבאן, רופא צעיר העובד בקופת-חולים, התלונן על שכר בצלע, שנגרם לו, לדבריו, ממכות שקיבל מר"ר יפים בורטניק, רופא גם הוא, העובד בבית-החולים בפרדסה. לדבריו כתבה-אישום, שהגישה התובעת שרה רותן, התקוטטו שני הרופאים, ברחובות נתניה, בגלל כססוך ממושך שהיה בין קריבאן ובית אשתו, סבטלנה, שהיא בתו של ר"ד בורטניק. היחסים המעוררים בבית הווג הצעיר הגיע למשבר, ואביה של סבטלנה, שהיתה בימים האחרונים להריונה, לא יכול לעצור בעצמו, וכאשר חשב כי הבעל פוגע באשתו — בתו, רדף אחריה ברחוב ולבסוף היכה אותו במנועול ההגה של המכונית וכך גרם לו לחבלות ושבר בצלע. בבית-המישפט יעלו שני הרופאים את הפרשה הכאובה, שלא נמצאה לה תרופה.

חיות אייר. לייב?

צעירה ירושלמית מבקשת את כלבה הטוב שנעלם. לפני כמה שבועות יצאה ארנה שנייצר לל 22, לטייל עם כלבה האהוב ביה. השעה היתה תשע בערב כאשר ארנה חזרה הביתה. היא פתחה את הדלת והשאירה

לפי דברי המישטרה טביעת-אצבע של החשוד. הוא בעל עבר פלילי כבד, ותלוי נגדו מאסר על תנאי. בכל זאת, ערער עורדהרין מקרין על מעצור של עשרה ימים שהוטל על החשוד, כיוון שזו טען כי מעולם לא היה ברירה, לא ביצע את ההתפרצות, ולא יתכן שטביעת אצבעו נמצאה שם. הוא גם מסר אליבי מלא לשירות שבה נערכה הפריצה. אולם איש המישטרה צחק בפניו ואמר לו כי אל מול טביעת-אצבע אין כל טעם לבדוק אליבי, וכי כל עדי האליבי הם שקרניים. עורדהרין מקרין החליט לערער על המעצר. הוא סיפר לשופט אריה אברארי, כי יתכן שקרתה טעות בזהויה טביעת האצבע במחלקת לזהויה פלילי של המישטרה. השופט ביקש מהמישטרה להראות לו את חוות-הדעת המומחה, ואז הסתבר כי בתיק יש רק מיכרן המודיע כי טביעת-האצבע הגרונה שייכת לחשוד, אולם חוות-הדעת טרם סופקה. מאחר שהמישטרה לא חקרה כלל את האליבי, החליט השופט לשחרר את העצור בערכות.

מכות בין רופאים

הרופא נזקק לטיפול רפואי, אחרי שהוכה בירי חמו, שגם הוא רופא. למרות שהמיקרה היה פעוט

התביעה לא החמיצה את ההזדמנות הבאה, היא הביאה עדים והקטין הורשע על-ידי השופט ונידון לשנתים מאסר בפועל. **שאינו מכיר.** עורדהרין אורי ברעו עורער לבית-המישפט המחוזי בחיפה. הוא טען כי הנאשם הורשע בטעות ולחילופין, כי העונש חמור מדי. הסניגור טען בבית-המישפט כי השופט דלטמא הביעה את דעתה, כאשר אמרה כי היתה מוכה כל נאשם אחר במצבו, אך בגלל עברו היא נותנת לתביעה הזדמנות נוספת. בכך ראה הסניגור הפליה לרעה של מרשהו. בית-המישפט המחוזי קיבל את הטענה. כדי שיוכל גדי להינות מן הספק, החזיר הדיין לבית-המישפט דלטמא, כדי שיישמע מחדש לפני שופט אחר, שאינו מכיר את הנאשם ואת עברו.

אליבי לטביעת-אצבע

העציר שוחרר מביוו שהמישטרה לא רצתה לבדוק את האליבי שלו, בגלל טביעת-אצבע שנמצאה במקום הפשע. אני חושב שעורדהרין דרוו מקרין השתגע, אמר קצין-המישטרה, כששמע כי זה מערער על מעצרו של דויד אסולין. אסולין נעצר בחשד פריצה ברירה כנתיים. ברירה נמצאה